

HOKJES EN VAKJES TELLEN NIET

WERKEN OP EEN SCHOOL MET EEN SMELTKROES VAN CULTUREN

Meer dan vijftien nationaliteiten zijn vertegenwoordigd op de Prins Mauritschool in Delft. Die grote diversiteit aan leerlingen binnen de muren van het mooie, oude schoolgebouw voelt als een smeltkroes van culturen. Daarbij hoort een open houding, bevestigen juf Arrezina Hovestadt en haar collega Mirjam Pronk: 'We kijken in eerste instantie niet naar de culturele achtergrond. Ieder kind mag er zijn en hoort erbij.'

'Aan een trauma bij een vluchtelingenkind moet je niet willen sleutelen'

Arrezina Hovestadt

De juffen hebben veel ervaring in het begeleiden van kinderen voor wie het Nederlands niet hun moedertaal is. Dat geldt voor twintig procent van de kleuters op school. Arrezina, ib'er onderbouw: 'Onze school staat midden in een wijk waar veel Turkse en Marokkaanse gezinnen wonen. Ook hebben we hier een aantal kinderen van expats, vaak met een Aziatische achtergrond. Veel verschillende culturele achtergronden dus. Dat is aan de ene kant een uitdaging, maar vooral ook een mooie kans om hen christelijk onderwijs te geven.' De Prins Mauritschool is protestants-christelijk, maar hanteert een open toelatingsbeleid. Mirjam, ib'er bovenbouw: 'Als ouders hun kind aanmelden

voor onze school, laten we nadrukkelijk weten dat het kind dagelijks iets merkt van de identiteit van de school. We vertellen Bijbelverhalen en leren christelijke liederen aan. En we vieren samen de christelijke feestdagen. Ouders onderschrijven de grondslag en daarmee verwachten we van hen dat ze onze identiteit respecteren.'

Taalbarrière

Waar lopen de juffen tegenaan met zo veel culturele achtergronden? Juf Arrezina vertelt dat ze veel tijd moet besteden aan extra taalondersteuning. 'We hebben een Poolse meisje in de kleuterklas dat nog geen woord Nederlands sprak toen ze hier op school kwam. Dan sta je voor een grote uitdaging.' Volgens juf Mirjam merk je die taalachterstand ook

tijdens oudergesprekken. 'Als ouders zelf nauwelijks Nederlands spreken, is het lastig uit te leggen dat extra taalondersteuning belangrijk is. Ook kunnen ze hun kind niet helpen met huiswerk. We zoeken dan naar een andere oplossing. Zo hebben we bijvoorbeeld een huiswerkklas op onze school. Volgens juf Mirjam is het een gevaar als je in culturele hokjes en vakjes denkt. 'Natuurlijk loop je weleens tegen de culturele diversiteit aan. Zo zijn er ouders die verwachten dat alles hier op school wordt gedaan. Zulke kinderen krijgen thuis nauwelijks hulp bij hun huiswerk. Maar je kunt niet alle gezinnen over een kam scheren: het ene gezin is meer ingeburgerd dan het andere. Over het algemeen vind ik de verschillen tussen kinderen meer persoons- dan cultuurgebonden.'

Veel expliciete aandacht voor de verschillende culturen is er op de school niet. 'Toch kom je het in de dagelijkse lespraktijk wel regelmatig tegen, bijvoorbeeld bij een aardrijkskundeles', zegt juf Arrezina. 'Dan mag een leerling iets vertellen over het land waar hij vandaan komt. Als we het over Turkije hebben, vraag ik een moeder Turkse koekjes te bakken. De verschillende culturen worden zo vaak verweven met de reguliere lessen.'

Suikerfeest

Hoe proberen de juffen hun christelijke identiteit vorm te geven? 'We hebben vooral een onderwijsdoel, maar daarnaast ook zeker een missionair doel', legt juf Mirjam uit. 'Wij geven het Evangelie door aan kinderen met verschillende achtergronden. De invloed daarvan is niet altijd zichtbaar, maar regelmatig ook wel. Gods Woord is krachtig en daar vertrouwen we op. Het is mooi als je daarvan iets terugziet bij de kinderen.' Juf Arrezina vult aan: 'We vinden het belangrijk om aan onze

'Je valt hier op school niet op, welke achtergrond je ook hebt'

Mirjam Pronk

identiteit vast te houden en doen dat ook. Hoewel we bijvoorbeeld sommige kinderen ook vrij geven met het Suikerfeest.'

Leuke opdrachtes

Driestar educatief heeft onlangs een werkboekje uitgegeven voor kinderen met een migratie-achtergrond. Kunnen de juffen daar iets mee in de praktijk? 'Het boekje is vooral geschikt voor kinderen met een vluchtelingenverleden', zegt juf Mirjam. 'Daar hebben we er hier op school maar enkelen van.'

Voor hen biedt het boekje mooie aanknopingspunten voor een gesprek of kan het

een leidraad zijn om zichzelf te presenteren aan de rest van de klas. 'Er staan leuke opdrachtes in, maar wij hebben veel leerlingen in de klas die zich gewoon Nederlander voelen, omdat ze hier geboren zijn. Zij zullen zich niet zo aangesproken voelen door zo'n boekje.'

Juf Arrezina beaamt wat de makers van het boekje in hun inleiding hebben verwoord, namelijk dat er voor het verwerken van trauma's professionele hulpverlening nodig is. 'Aan een trauma van een vluchtelingenkind moet je niet willen sleutelen. Daar heb je als leerkracht de expertise niet voor. Hoewel het natuurlijk mooi is als het boekje een aanleiding vormt om in gesprek te gaan over het verleden van het kind.'

HERINNERINGEN EEN PLEK GEVEN

Het werkboekje *Nu woon ik hier*. *Verwerkingsboek voor nieuwkomers* is voor kinderen met een migratie-achtergrond. Het heeft als doel herinneringen aan het thuisland een plek te geven. Kinderen kunnen in het boekje hun eigen verhaal kwijt met behulp van creatieve opdrachtes: een tekening maken van "mijn lekkerste eten in het land waar ik vandaan kom" of opschrijven "wat ik meenam op mijn reis". Door het invullen en bespreken van het boekje kan er een gesprek ontstaan over het verleden van het kind, maar ook over de ervaringen in de nieuwe woonsituatie. Aanbevolen voor leerkrachten die, zoals in de inleiding van het boekje staat, de veerkracht van kinderen met een migratie-achtergrond willen vergroten.

Te bestellen via de webwinkel van Driestar educatief: www.driestar-educatief.nl/webwinkel

Tips voor leerkrachten van kinderen met een multiculturele achtergrond:

- Leer het kind kennen en kijk naar zijn/haar behoeftes.
- Wees open in je communicatie met ouders. Een goede samenwerking is belangrijk.
- Probeer bepaald gedrag van een kind niet meteen te labelen, maar bekijk het kind in de context.
- Grijp alle hulp aan en bedenk: alle beetjes helpen. Een oma die wil voorlezen aan kinderen met een taalachterstand is echt van waarde.